

Arrest

nr. 341 558 van 23 februari 2026
in de zaak RvV X / XI

In zake: X
wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. EL JANATI
Rue Lucien Defays 24-26
4800 VERVIERS

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X, op 7 oktober 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de adviseur van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 december 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat N. EL JANATI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 16 augustus 2022 als begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument. Op 17 augustus 2022 dient verzoekers moeder een verzoek om internationale bescherming in, dat op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in naam van verzoeker als begeleide minderjarige werd ingediend. Op 7 maart 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigt deze beslissing bij arrest met nummer 318 409 van 12 december 2024.

1.2. Op 10 januari 2025 dient verzoeker een eigen verzoek om internationale bescherming in. Op 25 september 2025 neemt de adviseur van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adviseur van de commissaris-generaal) een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoekers ouders aangetekend wordt verzonden en luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Jij, L(...) A(...) J(...) A(...) -K(...), verklaarde over de Iraakse nationaliteit te beschikken, en te zijn geboren op (...) april 2013 in Bagdad. Je woonde in je geboortestad samen met je beide ouders, bij de familie van jouw vader. Toen je 2 jaar oud was, verliet je vader, A(...) J(...) M(...) A(...) -K(...) (CGVS (...)) Irak. Hij kwam naar België en diende er een verzoek om internationale bescherming in, dat werd geweigerd. Sindsdien diende jouw vader nog 6 volgende verzoeken om internationale bescherming in, die geen van alle in overweging werden genomen.

Je bleef na het vertrek van jouw vader samen met jouw moeder, S(...) K(...) S(...) A(...) Z(...) (CGVS (...)) bij jouw familie langs vaderszijde wonen. Omwille van problemen waar jij verder niets over weet, beslisten je ooms langs vaderszijde jou en je moeder op te sluiten in een kamer. Jullie werden mishandeld, zonder dat je weet waarom. Toen je ongeveer 6 jaar oud was wisten jullie te ontsnappen, nadat jouw ooms waren vergeten de deur te sluiten. Jij en je moeder verhuisden naar jouw familie langs moederszijde, waar jullie zo'n 2 jaar woonden. Tijdens die periode bij de familie van jouw moeder had je een mooi leven.

Echter had jouw moeder problemen waarover je niets weet. Jij werd op een dag, toen je bij de familie van je moeder leefde, bedreigd met een pistool door een jou onbekende man, genaamd A(...). Jullie verlieten Irak diezelfde dag nog. Je was toen 8 jaar oud. Jullie reisden via Wit-Rusland naar Litouwen, waar jullie een jaar verbleven in een opvangcentrum. Vervolgens reisden jullie door naar België, waar jullie op 16 augustus 2022 toekwamen. Jouw moeder diende een dag na jullie aankomst een verzoek om internationale bescherming in. Haar verzoek werd op 11 maart 2024 geweigerd door het CGVS. In beroep bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) de beslissing van het CGVS, op 12 december 2024.

Jij diende op 10 januari 2025 een eigen verzoek om internationale bescherming in. Je legde geen documenten neer ter ondersteuning van jouw verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat je minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud voor een deel plaatsgevonden in het bijzijn van jouw moeder, en werd het volledig bijgewoond door jouw advocaat, die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale

bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is. In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek van 17 augustus 2022, waarvoor de beslissing nu definitief is. Jouw moeder haalde aan dat jouw vader in 2015 uit Irak was vertrokken omwille van problemen met een militie, en dat hij nadien ook met zijn eigen familie problemen kende omdat hij zich tot het christendom had bekeerd. Door die problemen tussen jouw vader en zijn eigen familie werden jouw moeder en jij sindsdien mishandeld door de familie van jouw vader.

Jij bracht met betrekking tot dit verzoek geen nieuwe elementen aan, noch legde je nieuwe documenten neer die tot een heroverweging zouden kunnen leiden van de definitieve beslissing die jouw moeder kreeg inzake haar verzoek om internationale bescherming, zelfs integendeel.

Sommige van jouw verklaringen waren immers dermate ongeloofwaardig dat zij veeleer bevestigen dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van jouw moeder. Zo werd je tijdens jouw persoonlijk onderhoud gevraagd met wie je samenwoonde in Irak. Je antwoordde dat je met je moeder samenwoonde. Toen je vervolgens uitdrukkelijk werd gevraagd of er nog mensen bij jullie woonden zei je van niet (NPO, P.3). Pas nadat je moeder je wat later iets influisterde vertelde je vervolgens dat je bij je ooms langs vaderszijde woonde (NPO, P.5). Deze opmerkelijke tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van jouw asielrelaas danig.

Voorts was het ook opvallend dat je verklaarde trots te zijn deel uit te maken van de stam Al-Khazraji (NPO, P.4). Immers maak je deel uit van die stam via jouw familie langs vaderszijde, die jou jarenlang zou hebben mishandeld. Het is dan ook weinig aannemelijk dat je ondubbelzinnig trots zou zijn deel uit te maken van die stam. Hieruit blijkt wederom de gebrekkige geloofwaardigheid van jouw asielrelaas.

Gevraagd naar jouw verblijfplaatsen in Irak zei je dat je, nadat je was ontsnapt uit het huis van jouw familie langs vaderszijde, naar jouw familie langs moederszijde verhuisde. Voor jullie vertrek bleven jullie nog een week bij een vriendin van jouw moeder (NPO, P.8). Later tijdens jouw persoonlijk onderhoud vertelde je echter, in directe tegenstrijd met bovenstaande verklaring, dat je op de dag van jouw vertrek uit Irak met een pistool werd bedreigd door een jou onbekend familielid van jouw vader, genaamd A(...). Je vertelde daarbij dat je toen thuis bij de familie van je moeder was (NPO, P.9-10). Dat je enerzijds verklaarde de laatste week voor je vertrek bij een vriendin van je moeder te hebben doorgebracht, en anderzijds zei dat je op de dag van je vertrek bij de familie van je moeder zat is wederom een tegenstrijdigheid die de geloofwaardigheid van jouw asielrelaas ondermijnt.

Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat jouw moeder werd toegestaan om het eerste deel van jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS bij te wonen, maar dat ook zij geen nieuwe elementen of documenten neerlegde die een nieuw licht konden werpen op de asielmotieven die zij in haar verzoek om internationale bescherming aanhaalde, en waarop jij jouw eigen verzoek ook baseerde. Daarbij moet nog worden benadrukt dat je desgevraagd had verklaard niet te weten waarom je zelf een verzoek om internationale bescherming had ingediend, maar dat dit "de keuze van mijn moeder" was (vraag 28, verklaring DVZ dd 10 februari 2025).

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de beoordeling van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR international protection considerations with regard to people fleeing the Republic of Iraq van januari 2024 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/policy/countrypos/unhcr/2024/en/147247> of <https://www.refworld.org>) en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van november 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-iraq-november-2024> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance/>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om, voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie, aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient te worden beoordeeld. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet te worden onderzocht, dit in het licht van enerzijds de door de verzoeker verstrekte bewijselementen en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst erop dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van een situatie van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet worden gehouden met de volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methoden en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers de provincie ontvluchten als gevolg van het gewapende conflict.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in eerste instantie bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds 2013 grotendeels wordt bepaald door de opkomst van Islamitische Staat (ISIS) en de strijd daartegen, en sinds de zomer van 2020 tevens door het conflict tussen de Turkse strijdkrachten en verschillende gewapende groeperingen (zoals de PKK) in het noorden van het land (zie de COI Focus Irak: veiligheidssituatie van 29 Augustus 2025 (update), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_veiligheidssituatie_20250829.pdf; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security Situation van mei 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20240523.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>). Uit de voormelde informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact hiervan in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren de veiligheidssituatie in Irak.

Er moet dus niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Deze regio omvat zowel de stad Bagdad als verschillende aangrenzende districten. De stad Bagdad bestaat uit de volgende negen districten: Adhamiyah, Karkh, Karada, Khadimiyah, Mansour, Sadr City, Al Rashid, Rusafa en Nissan. De provincie omvat ook de districten Taji, Tarmiyah, Mahmudiyah, Al Madain en Abu Ghraib.

Het gebied rond de stad Bagdad wordt ook wel de "Bagdad Belts" genoemd. Dit is echter geen officiële term in de bestuurlijke indeling van Irak en het is ook geen duidelijk afgebakende geografische regio. Toch is het duidelijk dat deze "belts" zich zowel binnen als buiten de provincie Bagdad bevinden. Veiligheidsincidenten in het deel van de belts dat zich binnen de provincie Bagdad bevindt, werden dus in mee aanmerking genomen bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in deze provincie. In 2022 werd de totale bevolking van deze provincie geschat op 9.006.001 personen.

De provincie Bagdad staat onder controle van de Iraakse autoriteiten. De Iraqi Security Forces (ISF's) en de Popular Mobilization Forces (PMF's) zijn verantwoordelijk voor de veiligheidscontroles en het handhaven van de orde. Pro Iraanse milities krijgen steeds meer controle over de "Bagdad Belts". Deze milities controleren de bevolking en de routes rond Bagdad in de hoop de Amerikaanse troepen te verdrijven en de situatie zo vorm te geven dat op langere termijn een demografische meerderheid kan

worden behouden. De ISF zijn daarom gedwongen om hun tijd te verdelen tussen deze problematiek en hun strijd tegen Islamitische Staat in Irak en Syrië (ISIS), wat de efficiëntie van hun inspanningen op beide fronten vermindert.

De dreiging die uitgaat van IS in Bagdad en de Bagdad Belts is beperkt. De laatste terroristische aanslag was in januari 2021, toen twee zelfmoordterroristen 32 mensen doodden. Volgens het EUAA rapport "Security Situation", dat de periode van 1 februari 2023 tot en met 31 maart 2024 bestrijkt, heeft ISIS nog steeds bolwerken in het Tarmiya-district, ten noorden van Bagdad, en voert het lichte aanvallen uit op ISF in de vorm van moordaanslagen of hinderlagen met handvuurwapens en geïmproviseerde explosieven (IED's). Om nog onbekende redenen is het Tarmiya-district een van de meest gewelddadige gebieden geworden. Ondanks de druk van de regeringstroepen slaagt ISIS er nog steeds in zijn cellen in het noorden van de Bagdadse gordels te bevoorraden.

Amerikaanse militairen zijn ook sterk aanwezig in de regio Bagdad en zijn soms het doelwit van represailles door sjiiitische milities. Als gevolg van het conflict tussen Hamas en Israël is de frequentie en het geweld van deze aanvallen toegenomen. Na 7 oktober waren de Amerikaanse ambassade in Bagdad en Amerikaanse militaire basissen het doelwit van deze milities, wat de Amerikaanse regering

ertoe aanzette om haar personeel ter plaatse om veiligheidsredenen in te krimpen. Het aantal slachtoffers aan Amerikaanse kant blijft echter laag. Deze aanvallen worden meestal uitgevoerd met behulp van drones, IED's of raketten.

Amerikaanse troepen voeren ook indirecte aanvallen uit, meestal als reactie op aanvallen die ze hebben ondergaan. In november 2023 vielen bij een luchtaanval op PMF's in Syrië en in het zuiden van Bagdad acht doden. De federale regering veroordeelde deze aanvallen als een schending van de soevereiniteit van het land en een aanval op het Iraakse veiligheidsapparaat. In december 2023 was de Amerikaanse ambassade het doelwit van "minstens zeven mortieren", maar geen enkele groep eiste de aanval op. In januari 2024 doodde een Amerikaanse aanval een hoge officier en een onderbevelhebber van Harakat Hezbollah al-Nujaba, een door Iran gesteunde PMF, en verwondde zes andere personen. Deze aanval zou zijn bevolen wegens het grote aantal aanvallen op Amerikaanse troepen waarvoor de desbetreffende PMF sinds 17 oktober 2023 verantwoordelijk was. Een andere soortgelijke aanval vond plaats op 7 februari 2024 tegen Kata'ib Hezbollah, waarbij een PMF-commandant en twee van zijn bewakers werden gedood. Kata'ib Hezbollah wordt door de Amerikaanse autoriteiten verantwoordelijk geacht voor de aanval op de Amerikaanse basis in Jordanië op 28 januari 2024. Sinds eind januari laat de beschikbare informatie een scherpe daling zien van het aantal aanvallen op Amerikaanse troepen. Dit zou het gevolg zijn van de wens van de Iraanse elite om de sjiiitische milities niet te dwingen tot een open conflict met Amerikaanse troepen.

De PMF's kennen ook interne rivaliteiten. In december 2023 kwamen Saraya Al-Salam (een militia die banden heeft met de Sadristische beweging) en Asa'ib ahl Al-Haq (AAH) meermaals met elkaar in botsing. Deze rivaliteit is voornamelijk gebaseerd op politieke en financiële concurrentie. Er wordt ook gestreden om de territoriale controle over Bagdad, met name in het zuiden van de stad, in het Dora-gebied. In februari 2024 vonden andere gevechten plaats tussen verschillende milities, waarbij verschillende PMF-strijders en burgers omkwamen.

Vanaf oktober 2019 was Bagdad het toneel van grote protestbewegingen tegen de heersende politieke klasse, de regering en buitenlandse inmenging in de Iraakse politiek. De autoriteiten reageerden hardhandig op degenen die betrokken waren bij de protesten tegen de regering. Er braken gewelddadige botsingen uit tussen demonstranten enerzijds en de veiligheidstroepen en andere gewapende actoren anderzijds. Rond maart 2020 verloor de protestbeweging aan kracht door de gezondheidscrisis in verband met de Covid-19-epidemie, waardoor het aantal demonstranten op straat sterk afnam. Kleinschalige demonstraties bleven plaatsvinden, soms gepaard gaand met geweld, tot 2022. Deze protesten eindigden in augustus, nadat demonstranten het parlement en het presidentiële paleis waren binnengedrongen als reactie op de terugtrekking van Moqtada Al Sadr uit de politiek en om te protesteren tegen de mogelijke benoeming van Al Sudani tot premier. Hierna is de beweging volledig tot stilstand gekomen en kunnen de demonstraties tot het verleden gerekend worden. Dit politiek gemotiveerde geweld is doelgericht en past niet in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, d.w.z. een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een land tegenover gewapende organisaties staan of waarin twee of meer gewapende organisaties elkaar bestrijden.

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat er in de hele provincie veiligheidsincidenten plaatsvinden. Het totale aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers dat ze veroorzaken is echter zeer laag gebleven. Sinds januari 2025 is het totale aantal veiligheidsincidenten geleidelijk afgenomen en bedraagt nu minder dan 20 per maand. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld in Bagdad kleinschalig en doelgericht is. De daders kunnen echter vaak niet worden geïdentificeerd. Wel kan worden gesteld dat sjiitische milities en criminele organisaties achter politiek en crimineel geweld zitten, zoals ontvoeringen en afpersing.

Volgens IOM waren er op 31 december 2024 1.031.475 binnenlandse ontheemden in Irak. Sinds januari 2014 heeft IOM melding gemaakt van 4.927.890 ontheemde Iraakse burgers die inmiddels zijn teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Wat Bagdad en de provincie Bagdad betreft, zullen er op 31 december 2024 naar schatting 96.216 terugkerenden en 42.000 ontheemden zijn in de andere provincies van het land.

Volgens de "EUAA Guidance Note" kan er voor geen enkele provincie van Irak worden geconcludeerd dat er sprake is van een situatie waarin het willekeurige geweld in het kader van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt te worden blootgesteld aan ernstige schade in de zin van artikel 15c van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Voor de provincie Bagdad wordt er gesteld dat er willekeurig geweld plaatsvindt in het kader van een gewapend conflict, maar niet op een hoog niveau waardoor een hoger niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om een reëel risico op het lijden van ernstige schade op grond van artikel 15(c) van de Kwalificatierichtlijn, aan te tonen.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve nog op dat het EHRM in zijn arrest van 14 januari 2020 in de zaak D. et al. tegen Roemenië (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds zijn arresten in de zaken J.K. et al. tegen Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. tegen België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van die aard is dat de verwijdering van een persoon naar een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

In het kader van de beoordelingsmarge waarover ze beschikt, gelet op bovenstaande vaststellingen en na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie is de commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat de huidige situatie in de provincie Bagdad niet van die aard is dat burgers, louter door hun aanwezigheid aldaar, een reëel risico lopen, het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of jij persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Bagdad in jouw hoofde dermate verhogen dat moet worden aangenomen dat je bij een terugkeer naar Bagdad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van jouw leven of persoon.

Je laat na het bewijs te leveren dat je specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat je een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen en werd er evenmin vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 4, 13 en 15 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de richtlijn 2011/95/EU), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6, 57/6/2, 57/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het koninklijk besluit van 11 juli 2003) en van *“de beginselen van redelijkheid en behoorlijk bestuur”*.

Verzoeker herhaalt zijn verklaringen met betrekking tot zijn vluchtmotieven en vrees en stelt dat deze elementen, *“die door de minderjarige op consistente, coherente en spontane wijze zijn gerapporteerd”*, nieuwe persoonlijke feiten vormen die verschillen van die welke in het eerdere verzoek van zijn moeder werden aangevoerd. Hij meent dat dit aantoonde dat er sprake is van een individuele, gegronde en actuele vrees om bij terugkeer naar Bagdad te worden blootgesteld aan onmenselijke en vernederende behandelingen en dat er een reëel risico bestaat op vervolging om redenen die onder het Verdrag van Genève vallen, namelijk het behoren tot een bepaalde sociale groep. Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) door de aanvraag niet-ontvankelijk te verklaren zonder de grond te onderzoeken, zijn wettelijke en conventionele verplichtingen heeft geschonden en wijst hierbij onder meer op het hoger belang van het kind en rechtspraak van de Raad.

Voorts hekelt verzoeker dat *“er geen concrete beoordeling (is) gemaakt van de wenselijkheid van de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus”*. Hij citeert artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en stelt dat hij geen reëel risico loopt om door de Iraakse autoriteiten te worden vervolgd, gevangengezet of ter dood veroordeeld en het er evenmin op lijkt dat hij wordt blootgesteld aan willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Hij wijst op de precare veiligheidssituatie in Bagdad en meent dat in een dergelijke context een kind dat al ernstig huiselijk geweld heeft ondergaan en afkomstig is uit een gezin dat wordt gekenmerkt door religieuze en gemeenschapsspanningen, bij terugkeer een reëel en individueel risico loopt op onmenselijke of vernederende behandelingen. Deze risico's zijn des te ernstiger omdat hij, een twaalfjarige zonder familiaal ondersteuningsnetwerk in Irak, zich in een uiterst kwetsbare situatie zal bevinden, aldus verzoeker. Verzoeker betoogt dat het fysieke en psychologische geweld dat hij binnen zijn vaderlijke familie heeft ondergaan, in combinatie met het ontbreken van een ondersteunend netwerk, het

uiteenvallen van zijn familiale omgeving en het aanhoudend klimaat van onveiligheid in Bagdad, hem zou blootstellen aan een ernstig risico op misbruik, uitbuiting of mishandeling. Verzoeker meent dat zijn persoonlijke situatie met de grootste voorzichtigheid dient te worden beoordeeld, overeenkomstig het voorzorgsbeginsel en het belang van het kind. Hij verwijst hierbij naar zijn jonge leeftijd, zijn bijzondere kwetsbaarheid als alleenstaand kind zonder vader en zonder beschermende gezinsstructuur en zijn risicoprofiel vanwege de religieuze en familiale spanningen in verband met de bekering van zijn vader tot het christendom en de stigmatisering die dit met zich meebrengt binnen zijn gemeenschap.

Vervolgens betoogt verzoeker onder verwijzing naar rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de Mens (hierna: het EHRM) dat staten een positieve verplichting hebben om de fysieke en morele integriteit van personen die zich op hun grondgebied bevinden, daadwerkelijk te eerbiedigen. Hij verwijst hierbij tevens naar het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven en stelt in Irak geen veilig familienetwerk te hebben, aangezien zijn vader het land al vele jaren geleden heeft verlaten en leden van zijn familie van vaderskant hem en zijn moeder herhaaldelijk ernstig geweld hebben aangedaan, ingegeven door religieuze en familiale spanningen.

Verder gaat verzoeker nog theoretisch in op de formele motiveringsplicht en betoogt hij dat de bestreden beslissing onvoldoende gemotiveerd is.

In hoofdorde vraagt verzoeker hem te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsidiair om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te verwijzen naar het CGVS.

3.1.2. In de bij het verzoekschrift gevoegde inventaris wordt verwezen naar de volgende landeninformatie en richtlijnen, te raadplegen via de vermelde weblinks:

“(…)

2. *European Union Agency for Asylum (EUAA), Country of Origin Information : Iraq – Security Situation, mei 2024, Malta, 121 p., beschikbaar op : https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024_05_COI_Report_Iraq_Security_Situation_EN.pdf, geraadpleegd op 6 oktober 2025. (Analyse van de veiligheidssituatie per gouvernoraat, inclusief Bagdad; melding van gerichte geweldpleging, ontvoeringen misbruiken door milities.)*

3. *European Union Agency for Asylum (EUAA), Country Guidance : Iraq, 2024, Luxemburg, beschikbaar op: <https://euaa.europa.eu/country-guidance-iraq-2024>, geraadpleegd op 6 oktober 2025 (Samenvatting van risicoprofielen, religieuze spanningen en humanitaire omstandigheden.)*

4. *UNHCR (Verenigde Naties Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen), Iraq Factsheet, april 2025, Genève, beschikbaar op: <https://reliefweb.int/report/iraq/unhcr-iraq-monthly-update-april-2025>, geraadpleegd op 6 oktober 2025. (Rapport over aanhoudende instabiliteit, aanwezigheid van gewapende groeperingen en risico's voor burgers, vooral kinderen.)*

5. *Rapport de la Rapporteuse spéciale sur les exécutions extrajudiciaires, sommaires ou arbitraires, A/HRC/38/44/Add.1, Irak, 20 juni 2018, beschikbaar op : <https://www.ohchr.org/en/documents/country-reports/ahrc3844add1-reports-special-rapporteur-extrajudicial-summary-or-arbitrary>, geraadpleegd op 6 oktober 2025*

6. *Human Rights Watch, World Report 2025 – Iraq Chapter, januari 2025, New York, beschikbaar op: <https://www.hrw.org/world-report/2025/country-chapters/iraq>, geraadpleegd op 6 oktober 2025. (Documenteert misbruiken door milities, politieke repressie en bedreigingen tegen religieuze minderheden en vrouwen.)*

7. *Amnesty International, Iraq 2024: Human Rights in the Republic of Iraq, december 2024, Londen, beschikbaar op: <https://www.amnesty.org/en/location/middle-east-and-north-africa/iraq/report-iraq/>, geraadpleegd op 6 oktober 2025. (Beschrijft gedwongen verdwijningen, foltering, gendergerelateerd geweld en de passiviteit van de autoriteiten tegenover milities.)*

8. *U.S. Department of State, 2023 Country Reports on Human Rights Practices : Iraq, maart 2024, Washington D.C., beschikbaar op : <https://www.state.gov/reports/2023-country-reports-on-human-rights-practices/iraq/>, geraadpleegd op 6 oktober 2025. (Vermeldt willekeurige detenties, geweld binnen gezinnen, en wijdverspreide straffeloosheid.)*

9. *UNICEF, Annual Report 2022 – Iraq, 2022, beschikbaar op: <https://www.unicef.org/iraq/media/2411/file/Annual%20Report%202022%20-.Pdf>, geraadpleegd op 6 oktober 2025.*

10. *Save the Children, Iraq: Children at Risk – Report 2024, Londen, 2024, beschikbaar op: <https://resourcecentre.savethechildren.net/docuemnt/iraq-children-at-risk-2024/>, geraadpleegd op 6 oktober 2025.(Belicht de kwetsbaarheid van kinderen in stedelijke gebieden en het gebrek aan toegang tot bescherming en basisvoorzieningen.)*

11. *Humanitarian Action for Children 2024 – Iraq, 2024, beschikbaar op : <https://reliefweb.int/report/iraq/humanitarian-action-children-2024-iraq>, geraadpleegd op 6 oktober 2025.*
12. *Norwegian Refugee Council (NRC), Iraq Displacement Update, maart 2025, Oslo, beschikbaar op: <https://www.nrc.no/resources/reports/iraq-displacement-update-march-2025/>, geraadpleegd op 6 oktober 2025. (Rapport over de moeilijkheden bij terugkeer van ontheemde gezinnen en de precaire levensomstandigheden van kwetsbare kinderen.)”*

3.2. Nieuwe elementen

Op 22 januari 2026 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin ze een analyse maakt van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad in Irak onder verwijzing naar landeninformatie waaraan reeds gerefereerd wordt in de bestreden beslissing en de “*Country Focus: Iraq*” van EUAA van oktober 2025, online te raadplegen via de vermelde link, als nieuw element.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adviseur van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

3.3.2.1. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet dat, samen gelezen met artikel 57/9, eerste lid van die wet, aan de adviseur van de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige niet-ontvankelijk te verklaren wanneer die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen. De aangevoerde schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève en van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/2 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

3.3.2.2. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*midde*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48, 48/2, 48/5 en 57/7 van de Vreemdelingenwet, van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 en van de artikelen 13 en 15 van de richtlijn 2011/95/EU, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze bepalingen *in casu* geschonden acht. De Raad ziet overigens niet in hoe artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 geschonden kan zijn, daar dit voorziet in de mogelijkheid voor het CGVS om zich in een beslissing te baseren op informatie die telefonisch of via e-mail verkregen werd doch hier *in casu* geen gebruik van werd gemaakt. De Raad ziet evenmin in op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 *in casu* geschonden zouden zijn, nu zij slechts in algemene zin bepalen dat een vreemdeling als vluchteling of als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kan worden erkend indien hij voldoet aan de daartoe gestelde voorwaarden in het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, respectievelijk artikel 48/4 van die wet.

3.3.2.3. Waar verzoeker de schending aanvoert van “*de beginselen van (...) behoorlijk bestuur*”, laat hij na te preciseren welke beginselen, behalve het redelijkheidsbeginsel, hij geschonden acht, zodat dit onderdeel van het enig middel als onontvankelijk moet worden beschouwd.

3.3.2.4. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM en artikel 4 van het Handvest worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adviseur van de commissaris-generaal in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

3.3.2.5. Aangaande verzoekers verwijzing naar artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU wordt opgemerkt dat deze bepaling bij artikel 10 van de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van verzoekers om internationale bescherming en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen werd omgezet in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C258/96, *Kampelmann*, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C279/91, *Suffritti*, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoeker toont dit *in casu* evenwel niet aan. Hij kan derhalve de schending van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

3.3.2.6. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet ontvankelijk.

3.3.3. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “*afdoende*” wijze. Het begrip “*afdoende*” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

In casu wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk is omdat in zijn hoofde geen eigen feiten werden aangehaald die een apart verzoek voor hem rechtvaardigen. De adviseur van de commissaris-generaal overweegt daarbij dat (i) uit verzoekers administratief dossier blijkt dat zijn verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die zijn moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek van 17 augustus 2022, waarvoor de beslissing nu definitief is, (ii) verzoeker geen nieuwe elementen aanbracht, noch nieuwe documenten neerlegde die tot een heroverweging zouden kunnen leiden van de definitieve beslissing die zijn moeder kreeg, zelfs integendeel, nu sommige van zijn verklaringen dermate ongeloofwaardig waren dat zij veeleer bevestigen dat er geen geloof kan worden gehecht aan het relaas van zijn moeder, (iii) zijn moeder evenmin nieuwe elementen of documenten neerlegde die een nieuw licht konden werpen op de asielmotieven die zij aanhaalde en waarop verzoeker zijn eigen verzoek ook baseerde en (iv) de huidige situatie in de provincie Bagdad niet van die aard is dat burgers, louter door hun aanwezigheid aldaar, een reëel risico lopen het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissingen omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke

juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt niet aangetoond.

3.3.4. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem of haar een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° in de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl. St. Kamer, 2016-17, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers moeder een verzoek om internationale bescherming indiende op 17 augustus 2022 en dat zij in het kader van haar verzoek op het CGVS werd gehoord. Op 7 maart 2024 werd verzoekers moeder de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. De Raad bevestigde dit in zijn arrest met nummer 318 409 van 12 december 2024. Op 10 januari 2025 diende verzoeker in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Hij verklaart dat hij na het vertrek van zijn vader samen met zijn moeder opgesloten en mishandeld is door zijn ooms langs vaderszijde, maar dat ze wisten te ontsnappen toen hij ongeveer zes jaar oud was. Tevens verklaart hij op een dag bedreigd te zijn met een pistool door een onbekende man genaamd A., waarna hij samen met zijn moeder Irak verliet (administratief dossier, stuk 4, ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8-9). Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming legt verzoeker geen documenten neer.

Te dezen motiveert de adviseur van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt:

“Jij bracht met betrekking tot dit verzoek geen nieuwe elementen aan, noch legde je nieuwe documenten neer die tot een heroverweging zouden kunnen leiden van de definitieve beslissing die jouw moeder kreeg inzake haar verzoek om internationale bescherming, zelfs integendeel.

Sommige van jouw verklaringen waren immers dermate ongeloofwaardig dat zij veeleer bevestigen dat er geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van jouw moeder. Zo werd je tijdens jouw persoonlijk onderhoud gevraagd met wie je samenwoonde in Irak. Je antwoordde dat je met je moeder samenwoonde. Toen je vervolgens uitdrukkelijk werd gevraagd of er nog mensen bij jullie woonden zei je van niet (NPO, P.3). Pas nadat je moeder je wat later iets influisterde vertelde je vervolgens dat je bij je ooms langs vaderszijde woonde (NPO, P.5). Deze opmerkelijke tegenstrijdigheid ondermijnt de geloofwaardigheid van jouw asielrelaas danig.

Voorts was het ook opvallend dat je verklaarde trots te zijn deel uit te maken van de stam Al-Khazraji (NPO, P.4). Immers maak je deel uit van die stam via jouw familie langs vaderszijde, die jou jarenlang zou hebben mishandeld. Het is dan ook weinig aannemelijk dat je ondubbelzinnig trots zou zijn deel uit te maken van die stam. Hieruit blijkt wederom de gebrekkige geloofwaardigheid van jouw asielrelaas.

Gevraagd naar jouw verblijfplaatsen in Irak zei je dat je, nadat je was ontsnapt uit het huis van jouw familie langs vaderszijde, naar jouw familie langs moederszijde verhuisde. Voor jullie vertrek bleven jullie nog een week bij een vriendin van jouw moeder (NPO, P.8). Later tijdens jouw persoonlijk onderhoud vertelde je echter, in directe tegenstrijd met bovenstaande verklaring, dat je op de dag van jouw vertrek uit Irak met een pistool werd bedreigd door een jou onbekend familielid van jouw vader, genaamd A(...). Je

vertelde daarbij dat je toen thuis bij de familie van je moeder was (NPO, P.9-10). Dat je enerzijds verklaarde de laatste week voor je vertrek bij een vriendin van je moeder te hebben doorgebracht, en anderzijds zei dat je op de dag van je vertrek bij de familie van je moeder zat is wederom een tegenstrijdigheid die de geloofwaardigheid van jouw asielaanvraag ondermijnt.

Ten slotte kan nog worden opgemerkt dat jouw moeder werd toegestaan om het eerste deel van jouw persoonlijk onderhoud op het CGVS bij te wonen, maar dat ook zij geen nieuwe elementen of documenten neerlegde die een nieuw licht konden werpen op de asielmotieven die zij in haar verzoek om internationale bescherming aanhaalde, en waarop jij jouw eigen verzoek ook baseerde. Daarbij moet nog worden benadrukt dat je desgevraagd had verklaard niet te weten waarom je zelf een verzoek om internationale bescherming had ingediend, maar dat dit “de keuze van mijn moeder” was (vraag 28, verklaring DVZ dd 10 februari 2025).”

De Raad stelt vast dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, om te buigen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij, door louter zijn verklaringen te herhalen en de gevolgtrekkingen van de adviseur van de commissaris-generaal tegen te spreken, in gebreke blijft.

Waar verzoeker verder betoogt dat hij, omwille van de context van ernstig huiselijk geweld, de religieuze en gemeenschapsspanningen, zijn jonge leeftijd en het feit dat hij geen familiaal netwerk heeft als alleenstaand kind zonder vader, bij terugkeer een reëel risico loopt op onmenselijke of vernederende behandelingen, herhaalt de Raad dat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen aangaande zijn problemen in Irak. Bovendien merkt de Raad op dat, waar verzoeker stelt dat hij een alleenstaand kind zal zijn zonder vader, hij zijn beide ouders nog heeft en zijn vader niet aangetoond heeft dat hij niet kan terugkeren naar Irak omwille van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Verzoekers betoog dat staten de positieve verplichting hebben om de fysieke en morele integriteit van personen die zich op hun grondgebied bevinden te eerbiedigen, in het kader waarvan hij opnieuw verwijst naar de door hem beweerde feiten en de omstandigheid dat hij geen veilig familienetwerk zou hebben in Irak, is evenmin dienstig, daar dit gebaseerd is op feiten die door verzoeker en zijn moeder niet aannemelijk worden gemaakt.

Waar verzoeker in het verzoekschrift verwijst naar het arrest van de Raad met nummer 257 006 van 22 juni 2021, dient erop te worden gewezen dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van voornoemd arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

Verder kan de verwijzing in de bij het verzoekschrift gevoegde inventaris naar verschillende rapporten aangaande de situatie in Irak niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd of vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft daartoe in gebreke.

Wat betreft het eventuele risico in hoofde van verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Irak een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Zowel uit de “*UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*” van januari 2024 als uit de “*Country Guidance Note : Iraq*” van EUAA van november 2024, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Irak de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet betwist dat *in casu* de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad moet worden beoordeeld.

Na zorgvuldige lezing van de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier, concludeert de Raad samen met de adviseur van de commissaris-generaal dat er actueel in de provincie Bagdad geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt zelf geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop voorgaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen.

Er wordt echter niet ontkend dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds complex, problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Bijgevolg rijst, in overeenstemming met wat het Hof van Justitie in zijn arrest *Elgafaji* (HvJ 17 februari 2009, C-465/07) heeft gesteld, de vraag of verzoeker persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Bagdad voor hem dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat hij bij een terugkeer naar deze stad een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Verzoeker laat echter na het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Bagdad.

3.3.5. Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat de verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek in zijn hoofde rechtvaardigen.

Bijgevolg is een beoordeling ten gronde van de door verzoeker aangehaalde feiten in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet *in casu* niet aan de orde en is de vraag naar een eventuele *nexus* met de vervolgingsgronden vermeld in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève *in casu* niet relevant.

Aldus heeft de adviseur van de commissaris-generaal terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker en dient het beroep te worden verworpen.

3.3.6. Waar verzoeker verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er *in casu* echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

3.3.7. Wat betreft de verwijzing naar het hoger belang van het kind en, in samenhang hiermee, artikel 22 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991 (hierna: het Kinderrechtenverdrag) en artikel 57/1, § 3 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat de algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat geen afbreuk kan doen aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (zie RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria. De adviseur van de commissaris-generaal zou haar bevoegdheid te buiten gaan mocht ze een vreemdeling die niet aan de in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet vervatte voorwaarden voldoet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Verder stelt de Raad vast dat blijkt dat de adviseur van de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met de minderjarigheid van verzoeker en in een aangepaste behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming heeft voorzien. Verzoekers moeder heeft het eerste deel van het persoonlijk onderhoud op het CGVS bijgewoond, verzoeker werd gehoord in aanwezigheid van zijn advocaat en zij hebben daarbij, zoals in

alle stadia van de procedure, de mogelijkheid gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Bovendien werd het persoonlijk onderhoud in kwestie afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het CGVS een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die daarbij de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd. Tevens blijkt dat de adviseur van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing de minister van Asiel en Migratie erop gewezen heeft dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op hem van toepassing is. De Raad is dan ook van oordeel dat de adviseur van de commissaris-generaal tijdens het onderzoek van verzoekers verzoek om internationale bescherming wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van het kind.

3.3.8. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

3.3.9. Waar verzoeker subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en zijn dossier terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de adviseur van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig februari tweeduizend zesentwintig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

R. VAN DAMME, griffier.

De griffier, De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. WILLAERT